

kullanılan veya dince kullanılması haram sayılan altın-gümüş mamulü bütün süs eşyasının ise zekâta tâbi olduğu konusunda görüş birliğine varılmıştır.

Ebu Hanîfe'ye göre, bütün toprak ürünleri zekâta tabidir. İmam Şâfiî'ye göre ise bir sene muhafaza edilebilen gıda maddesi özelliğine sahip toprak ürünleri zekâta tâbidir. Günümüz İslam âlimleri genellikle, bütün toprak ürünlerinin zekâta tabi olduğu hususundaki görüşü tercih etmektedir.

İslam dini yardım etmeyi öğütlemiştir.

Yer altında bulunan define ve madenlerin zekâtı konusunda fakihler çeşitli görüşler ileri sürmüşlerdir. Hanefî Mezhebi fakihleri madenlerden 1/5; İmam Şâfiî, Mâlik ve Ahmed b. Hanbel ise 1/40 (% 2.5) nisbetinde zekât alınacağı görüşünü benimsemişlerdir.

Fakihlerin çoğunluğu deniz mahsullerinin zekâta tabi olmadığı görüşündedirler. Ebu Yusuf'a göre ise denizden çıkarılan tüm kıymetli ürünler 1/5 oranında zekâta tabidir.

Klasik dönem fıkıh kaynaklarında, oturulan evlerin ve binek hayvanlarının insanın temel ihtiyaçlarından sayıldığını ve bunların zekâttan muaf tutulduğu kaydedilir. Gerçekten insanın çoluk çocuğu ile sığındığı ev, şahsi işi için kullandığı nakil aracı temel ihtiyaçlardandır ve bunlar artıcılık özelliğine de sahip değildir. Oysa bugün kiraya verilen büyük binalar, daireler, dükkânlar, düğün salonları ile kara, hava, deniz taşımacılığında kullanılan nakil araçlarından elde edilen gelirler, dünden farklı olarak günümüzde yaygın ve önemli gelir kaynakları haline gelmişlerdir. Değişen şartlar çerçevesinde çağdaş âlimlerin çoğu, bu çeşit yeni gelir kaynaklarının zekâta tabi olacağında ittifak etmiş, ancak bu mallardan hangi statüye göre ve ne nisbette zekât alınacağı hususunda farklı görüş ileri sürmüşlerdir. Tercih edilen görüşe göre akarların yanlızca gelirleri zekâta tâbidir. Bu zekât da elde edilen gelir nisaba ulaşır ve üzerinden bir kamerî yıl geçince tahsil edilir. Din İşleri Yüksek Kurulunun görüşü ile İslâm Konferansı Teşkilâtı'na bağlı İslâm Fıkıh Akademisinin 1985 tarihli ikinci dönem toplantısında alınan karar bu yöndedir. Buna göre kiraya verilmiş arazi ve ev, dükkân gibi taşınmazların ve nakil araçlarının yıllık gelirinden nisab miktarını bulması ve diğer şartların da gerçekleşmesi halinde, yıl sonunda % 2.5 oranında zekât verilir.

Zekat verilmesi gereken yerler: Kur'an-ı Kerim, zekâtın kimlere verileceğini özellikle belirtmiş ve Tevbe suresinin 60. ayetinde bu kişiler ayrı ayrı sayılmıştır: **"Sadakalar (zekâtlar) Allah'tan bir farz olarak fakirlere, miskinlere, zekât işinde çalışanlara, kalpleri İslam'a ısındırılacaklara, kölelere, borçlulara, Allah yolunda olanlara ve yolda kalmışlara aittir. Allah bilendir, hakîmdir."**

Zekâtın dağıtımı: Zekâtın, ilgili ayette geçen sekiz gruba nasıl dağıtılacağı konusunda mezheplerin farklı görüşleri olmuştur.Hanefilere fakihlerine göre, zekât mükellefi zekâtını bunların her birine verebileceği gibi, sadece bir sınıfa da ödeyebilir. Şâfiîler'e göre zekât,